

Moceraadek
gre čez cesto

ŠKRAT DOBROŠIN

Cin – cekinček, cin – cekin;
bogat škrat je Dobrošin,
polno skrinjo jih ima,
skrbno čuva jih doma.
A če prideš in ga prosiš,
jih dobiš, da komaj nosiš.
»Ko bi vedel, kje domuje
in skopuško jih varuje,
hitro bi šel k njemu v vas –
zlatov prosit za vse nas!«

MRAVLJICA

*Prislonil sem bilko zeleno
k mravljišču,
in mravljica
pleza po njej k meni.*

*»Kaj hočeš, mravljica, kam?
Menda si izgrešila pot,
saj nisi mislila k meni?
Begala bi po moji roki
in ne bi vedela,
kam in kako.*

*Moja roka je zate svet
in ti bi na njej izgrešila sled.«*

*Spustil sem bilko na tla
in mravljica hitro je šla
na svojo prejšnjo pot.*

MARJETICE

*Svoje bele sončnike
so razpele marjetice
zjutraj k soncu:*

*Iz nočnih dvoran
so stopale tiho
v polje zeleno –*

*med valovečo travo,
drobno šumljajočo,
so se ustavile, kraljične.*

*Sonce je stopilo
nad bregove in vinograde,
kostanji so šumeli,*

*v travi pa so se igrale
marjetice ves sončni dan.*

OTROK S SONČNICO

Nesem sončnico na rami,
zlat metulj je vzplaval nanjo,
sončnica se je nagnila,
o, da ne bi se zlomila!

Nesem sončnico na rami,
v njej so zlata, zlata zrna,
sončnica se je nagnila,
o, da ne bi se zlomila!

O, metulj razpel je krila,
sapica je vzvalovila,
sončnica se je nagnila,
o, da ne bi se zlomila.

PO NEVIHTI

*Nad cerkvijo lastovke letajo
vit, vit, vit vit vit.*

*Drevje se v vetru otresa dežja,
kakor iz lonca kipijo oblaki.*

Napolnili so se vodnjaki.

Gorečke so oživele.

V moj obraz veje večerni hlad.

Srce je sveže in sočno

kot v rosi trava.

Vit vit vit vit v odprto srce.

VES SVET JE KAKOR

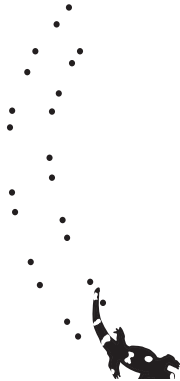
*Ves svet je kakor
v modrino potopljen,
ves svet je
moder in zelen.*

POLH V JESENI

*Kdo naj gre
izpod strehe
po orehe,
v mlako vode
po želode –
Kdo naj gre?*

*Toplo je po naših hramih.
Kdo bi v travo in mlakuže,
kdo bi čez rjave luže,
dežnika nihče ne da mi,
sonce luči noče dati,
ah, najbolje bo še
spati.*

ZIMA

*Sneg zastrl je drevje,
latnike, polja,
vas je kakor otok bel
sredi zimskega sveta.*

*Klical bi, pa ne sliši
se preko gorskih slemen,
gozd počiva pod težo
svetlih, snežnih kopren.*

*Še moja misel je svetla
kot ta zapuščena pot;
čas – se zdi – se je v polja ujel
kot potnik, ki pride
in sede v zimski kot.*

NA VEČER

*Iz plamena na ognjišču
plavajo zvezdice v črn obok;
dedek in babica, oče in mamica
in otroci sede naokrog.*

*Nemirno zvezdice skačejo
in se v temo gubijo. –
Njihove duše pa sanjajo ... –
V temó zvoni Ave Marijo.*

VEČER

*Ptičke in travice spijo,
miška šla je že spat,
preden je sonce ugasnilo,
je že utihnil škržat.*

*Le veter, ki ves dan je dremal,
le veter, ki ves dan je spal,
ko pala je svetla rosa,
čez polja je pripihljaj.*

VOŽNJA

*Dva konjička skozi noč
dolgo mi hitita,
temni gozd že kima,
spi –
da ga ne zbudita.*

*Kakor črna noč temná
je konjičkov griva,
temni gozd pa se gosti,
kot da koga skriva.*

PROŠNJA

Noč, razgrni
črna krila,
pridi k meni,
bela vila,
in prinesi
zlate zvončke
in prinesi
mi bonbončke.
Sanje,
da me denes vanje,
zvončke
za tenko zvonkljanje,
a bonbončke
za smehljanje.

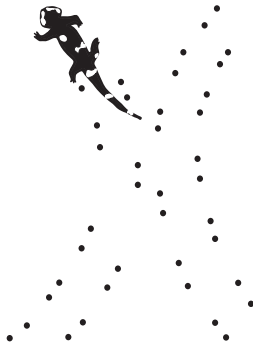

BURJA

*Burja trese našo hruško,
vije njene veje –
ah, lepo je biti burja –
veje in se smeje.*

*Veje vije, lomi, lomi
in se ne upeha –
ali slabo, slabo biti
slamnata je streha.*

*Burja strehe vse podere,
polja vsa prebega –
če pa jaz le stol prevrnem,
se že očka krega ...*

MOČERADEK

*Močeradek, močeradek
kakor da vesla, postopa
po jesenski beli cesti.*

*Kam se skril boš,
drobni bratec,
kadar pride
mráz in zima?*

*Pojdeš med rjavo listje,
pojdeš v hladno posteljo?*

*Močeradek gre čez cesto,
kaj mu mar je to vprašanje.
Sonce sije v skrite očke,
proga zlata čez hrbèt.*

KJE?

*Kje je zvonček? – Tam na
mahu*

ziblje se in spava.

Kje vijolica sestrice? –

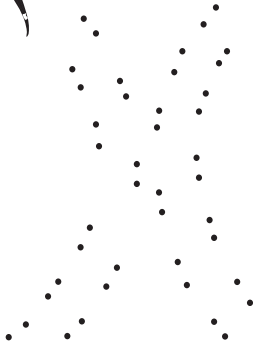
V skritem grmu diha v strahu.

Kje trobentica? –

Nanjo deček poigrava.

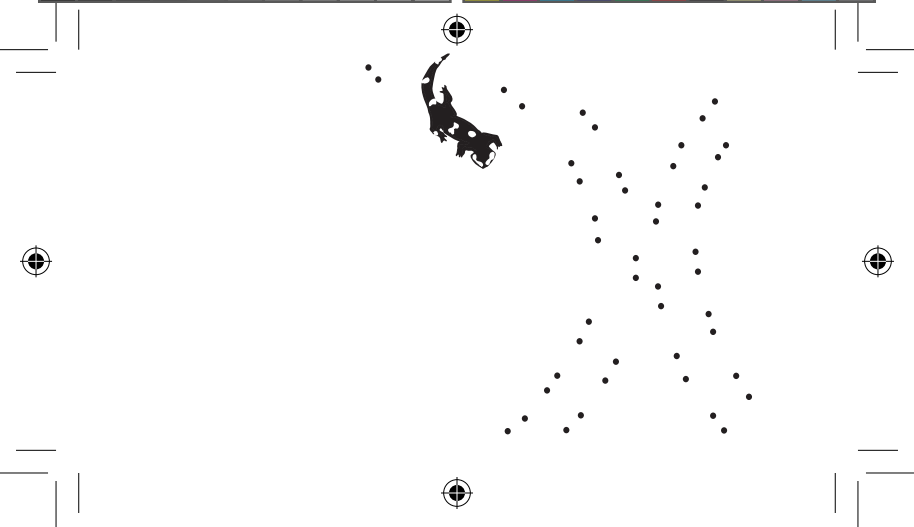
*Kje je dete? – Žarki zlati
z njim igrajo se na trati.*

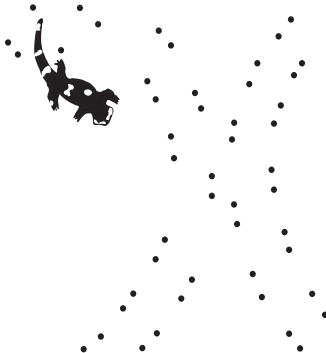
SULTANČEK NA VLAKU

*Sultanček se pelje,
skozi okno gleda
na zelena polja,
ki bežijo mimo.
Rosne in rjave
so oči njegove.
A še bolj otožne
so oči sosede –
Metka si jih briše,
ker odhaja Sultan,
Sultanček od hiše.*

NAŠ PRAŠIČEK

*Včeraj smo prašička prali:
eden ulival z zalivačo,
drugi ga je pral s krtačo;
nekaj časa je poslušal
in potrpežljivo krulil,
a potem nam je utekel –
in se na dvorišču ulegel –
bolj umazan kakor prej.*

SONČEK BOŽA TAČICE

*Sonček boža tačice
naše bele mačice,
o, da je lenuška,
to pa ni resnica,
ona je predica.*

*Kadar naigra se,
za kolovrat sede,
zameži in prede ...*

STOJI SREDI POLJA

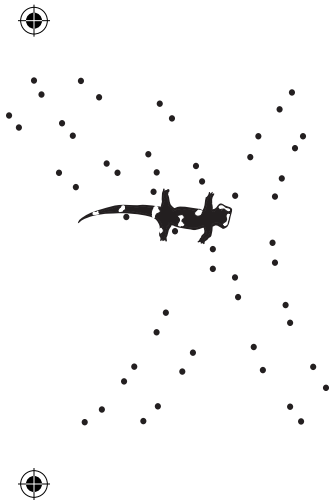
*Stoji sredi polja zelenega
marjetica, marjetica.*

*In belo krono nosi v laseh,
v svojih zlatih, zlatih laseh.*

*In v belo haljo odeta je
in z zlatom prepletena halja je.*

*Zvečer pa tiho zapre oči,
a zjutraj jo sonce prebudi.*

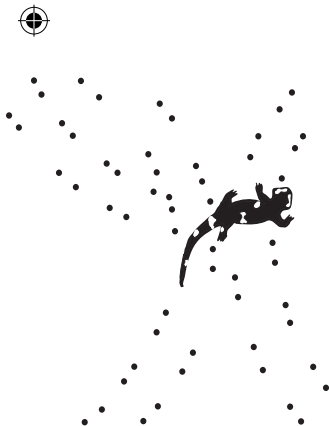
*In Anica mala v polje gre,
in trga bele marjetice,
in si jih vpleta v zlate lase,
in s soncem v očeh po polju gre ...*

DETE NA TRAVI

*Ko je sonce posijalo,
se je dete nasmejalo
in razkrililo ročice
v zrak, kjer plavale so ptice;
šum borovcev poslušalo.*

*Ptičice so mu zapele,
rožice so zadehtele,
zašumeli so gozdovi,
božali so ga vetrovi,
drobno dete je zaspalo.*

MAJHEN PLAŠČ

*Jaz bi rad hodil
v majhnem plašču
besed.*

*Ali pod tem naj se skriva
topel, svetél svet.*

*Kaj je bogastvo?
Kaj je razkošje?
Zame je eno:
majhen plašč imam
in ta plašč ni nobenemu
enak.*

Matija Solce

MOČERADEK GRE ČEZ CESTO

Ugledališčena poezija Srečka Kosovela

PREMIERA 18. MAREC 2013

ODER POD ZVEZDAMI IN ŠENTJAKOBSKI ODER LGL

LUTKOVNO GLEDALIŠČE LJUBLJANA

SEZONA 2012/13

REŽIJA IN GLASBA **Matija Solce**
DRAMATURGIJA **Jelena Sitar Cvetko**
LIKOVNA PODOBA **Veronika Svobodová**
SCENOGRAFIJA **Primož Mihevc**
LEKTURA **Magda Lojk**
OBLIKOVALEC LUČI **Matija Solce**

NASTOPAJO

Polonca Kores, Miha Arh, Tjaša Koprivec k. g. in Nika

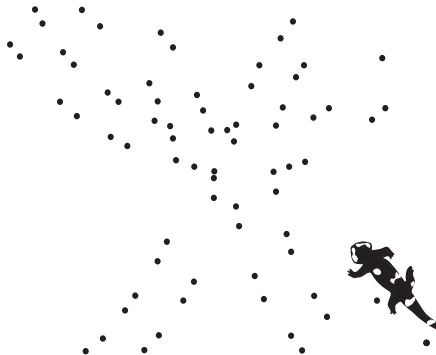
VODJA PREDSTAVE, OBLIKOVALEC ZVOKA
IN LUČNI MOJSTER **Aleš Erjavec**

SCENSKI TEHNIK **Andrej Slinkar**

IZDELAVA SCENE **Primož Mihevc, Veronika Svobodová,
Marjeta Valjavec**

POMOČ PRI IZDELAVI SCENE **Iztok Bobić, Zoran Srdić,
Mitja Ritmanič, Marjeta Valjavec**

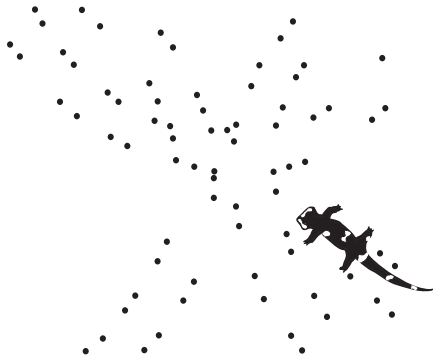

O MOČERADKU, POLHU, SONCU IN DRUGIH POMEMBNIH REČEH

Močeradek gre čez cesto je predstava o tem, kako je. Ugledališčena poezija Srečka Kosovela skuša gledalce povabiti k čudenju, jih raznežiti in razigrati ter zazibati s preprostimi ritmi, ki jih ponujajo verzi. Pesniški lutkovni kolaž vodi v svet senzoričnega, glasbenega in imaginativnega gledališča. Uporabite vse svoje čute in vstopite v gledališče,

ki pomeni svet – in se mu čudite! Kajti toliko zanimivega je v njem ... V naši predstavi ni lutk. Je pa animacija! Animacija vsega: prostora, materiala, predmetov, svetlobe, zvokov, besed, ljudi. Animiramo pesnika samega, Srečka Kosovela, animiramo predstavo, animiramo gledalce. Zakaj? Ker želimo ne le uživati v podobah in dogodkih, ki jih posredujejo pesmi, ampak zajeti njihov duh. One so stikljivke, opazovalke, občudovalke, spraševalke, one so zajemalke življenja.

Jelena Sitar Cvetko

Matija Solce (1981) je potujoči lutkar, igralec, glasbenik in režiser, ki pravkar končuje doktorski študij na praški gledališki akademiji DAMU. S svojimi predstavami iz kovčka ter harmoniko je že nekajkrat obšel svet ter igral za najrazličnejše občestvo. V svojih delih pojem »lutkovno gledališče« širi na »gledališče subjekta«. lutka je v tem primeru lahko objekt, lahko je zvok, igralec, lahko je gledalec, gib ali v končni fazi – lutka sama.

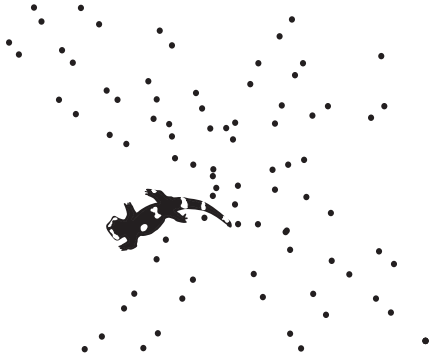

Veronika Svobodová (1986) je študentka magistrskega lutkovnega študija na praški gledališki akademiji DAMU. Doma na Moravskem (Češka) ima klet, v kateri že tretje leto prebiva močerad. Zanima se (Veronika – ne močerad) za eksperimente na meji med gledališčem in vizualno umetnostjo ter vse, kar nam prinaša sanjarjenje in igro. Je strastna zbirateljica čudnih predmetov.

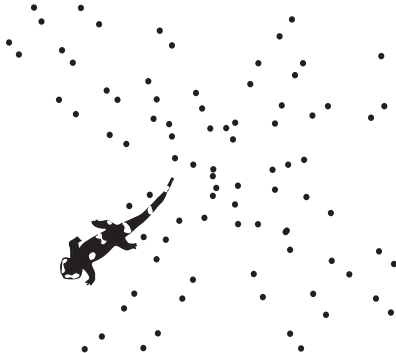

Jelena Sitar Cvetko deluje kot dramaturginja, lutkovna režiserka, pedagoginja in publicistka. Režira v poklicnih in neinstitucionalnih gledališčih po Sloveniji. Njene predstave se uvrščajo na pomembne mednarodne lutkovne festivale in so večkrat nagrajene. Piše strokovna, znanstvena in leposlovna besedila. Je docentka za gledališče in lutkarstvo na Pedagoški fakulteti Univerze na Primorskem.

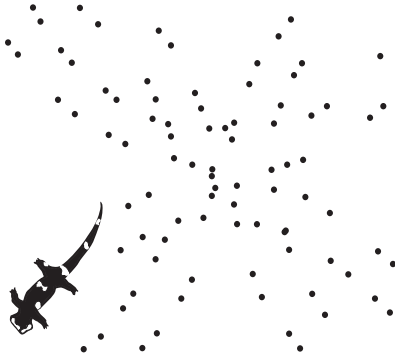

Primož Mihevc od malih nog ustvarja z različnimi materiali, se sprašuje, kako stvari delujejo, in se potaplja v globine človeške kreativnosti. Dela kot zunanji sodelavec v lutkovni delavnici Lutkovnega gledališča Maribor.

Gledališki list, sezona 2012/13 • Izdalo Lutkovno gledališče Ljubljana

Za izdajatelja **Uroš Korenčan**

Odgovorna urednica **Jera Ivanc**

Urednica **Ajda Rooss**

Pesmi **Srečko Kosovel**

Lektorica **Magda Lojk**

Fotografinja predstave in promocijskega materiala **Urška Boljkovac**

Ilustracija **Veronika Svobodová**

Animacija močeradka **Larisa Kazić**

Oblikovanje **Živa Moškrič, Veronika Svobodová, Larisa Kazić**

Tisk Kocman Grafika, d. n. o. • Naklada 1000 izvodov

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA IZOBRAŽEVANJE,
ZNANOST, KULTURO IN ŠPORT

Kultura

Mestna občina
Ljubljana

mobi

triglav

ZAVAROVALNICA TRIGLAV, d.d.

*Izvedbo projektov Small Size financira
Evropska komisija. Vsebina publikacije je
izključno odgovornost avtorjev in v nobenem
primeru ne predstavlja stališč Evropske
komisije.*

Konec

Lutkovno gledališče Ljubljana

Krekov trg 2, 1000 Ljubljana

Telefon 01 3000 970, 080 2004

info@lgl.si

www.lgl.si

www.twitter.com/lutkovno

www.facebook.com/LutkovnoGledalisceLjubljana

Spletna prodaja vstopnic

www.lgl.si

Matija Solce

Močeradek gre čez cesto

Ugledališčena poezija

Srečka Kosovela

*Kraljestvo
domiljije*

SEZONA 2012/13